Canon de rugăciune către Sfinţii 7 tineri din Efes: Maximilian, Exacustodian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Ioan şi Constantin

(4 august)

Sfinţii 7 tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martian, Dionisie, Antonin, Exacustodian şi Constantin († 270) (4 august/ 22 octombrie):

https://www.academia.edu/43887238/Sfin%C5%A3ii_7_tineri_din_Efes_Maximilian_Iamvlih_Martian_Dionisie_Antonin_Exacustodian_%C5%9Fi_Constantin_270_4_august_22_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-7-tineri-din-efes-edit

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-7-tineri-din-efes-edit

***

Materiale despre Sfinţii 7 tineri din Efes:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%207%20tineri%20din%20Efes

https://archive.org/details/@steaemy?query=7+tineri+din+Efes

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=7+tineri+din+Efes

&&&

Troparul Sfinţilor 7 tineri din Efes: Maximilian, Exacustodian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Ioan şi Constantin, glasul al 4-lea: Mari sunt isprăvile credinţei! În peşteră, ca într-o cămară împărătească, au petrecut cei şapte sfinţi tineri şi fără stricăciune au murit. Iar după multă vreme, ca dintr-un somn s-au sculat, pentru încredinţarea învierii tuturor oamenilor. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a eliberat din robia egiptenilor, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cinstiţii şi străluciţii tineri, cei şapte cu numărul, veniţi să-i cinstim cu credinţă, căci luminează Biserica lui Hristos, mai bine decât sfeşnicul cu şapte lumini al Legii vechi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei şapte tineri, care vieţuiseră pentru Hristos mai înainte în omorârea trupului, primind minunată moarte ca un somn, iarăşi s-au sculat, întărind dogma despre învierea morţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ierihonul a căzut prin strigarea celor şapte trâmbiţe; iar prin credinţa cea cu şapte glasuri a purtătorilor de chinuri înălţarea înşelăciunii s-a coborât până la iad şi s-a risipit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu adevărat îndoită cunună aţi primit, Sfinţilor şapte tineri, înşelăciunea şi lepădarea credinţei despre învierea tuturor risipind-o mai înainte de moarte, aţi încredinţat-o prin scularea voastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Naştere cu cuviinţă nouă o înnoieşte, Ceea ce nu ştii de mire. Că din tine S-a Întrupat fără schimbare şi fără amestecare Cuvântul cel împreună veşnic fără de început cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Duh.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind cu credinţă, v-aţi arătat şapte stele nerătăcitoare şi pe cei ce înotau în luciul înşelăciunii i-aţi îndreptat către limanul mântuirii, purtătorilor de chinuri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tărie stând înaintea divanului celui ce vă chinuia, sfinţilor, ca şi fraţii Macabei de demult, prin ostăşire aţi părăsit mărirea cea vremelnică, făcându-vă ostaşi ai lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-v-aţi după vrednicie jertfă rugăciunii primită lui Hristos, Sfinţilor tineri şi cu mireasmă bine mirositoare, cu tărie aţi mustrat stricăciunea înşelăciunii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rugul în Sinai mai înainte a închipuit naşterea ta, prea lăudată Fecioară; căci, cu credinţă primind Focul Dumnezeirii în pântece, nu ai fost arsă.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin Cruce ai omorât păcatul; şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am. Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea slăvit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe ceata cea prea sfinţită şi cinstită cu numărul de şapte, pe cei şapte cinstiţi tineri să-i lăudăm.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe împăratul cel rău credincios, care izvodea cele deşarte ale înşelăciunii, pruncii efesenilor l-au arătat nebun.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte junghieri cu totul fără prihană şi ca jertfe cu adevărat ale Domnului, s-au arătat sfinţii tineri prin credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Murind cu trupul şi în chip de negrăit, sculându-vă mai înainte de învierea cea de obşte, cu slavă v-aţi încoronat, pruncilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu ne trece cu vederea, prea binecuvântată; ci pururea te roagă pentru noi, ca să ne mântuim de toată mâhnirea, prea curată Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Voi, tinerii Efesului, murind odinioară pe pământ fără de simţire cu moartea cea de obşte, aţi înviat iarăşi în chip mai presus de fire, lămurit încredinţând învierea morţilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte pătimitori după Lege ai Domnului, sfinţindu-vă lui Dumnezeu prin mărturisirea cea adevărată a credinţei, v-aţi mântuit, înţelepţilor, de sarcini şi de bătăi şi aţi primit cununa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lăudaţilor mucenici, cei ce tare aţi biruit înşelăciunea idolească şi eresurile dogmelor celor păgâneşti, păziţi pururea pe cei ce mărturisesc învierea morţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-Te-ai Om desăvârşit, fără de amestecare şi Dumnezeu desăvârşit, în două firi şi într-un Ipostas, din Sfânta Maică născându-Te, Tu, cel mai presus de fire.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Stâlpii cei întocmai cu numărul Înţelepciunii celei dumnezeieşti, sfinţii şapte tineri să fie lăudaţi; care cu cuvintele au sfărâmat porunca cea fără de Dumnezeu a tiranilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

De Legea proniei celei dumnezeieşti fiind păziţi, aţi primit ca loc de îngropare peştera în care peste mulţi ani, morţi şi nestricaţi v-aţi arătat, sfinţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mărturisitori ai nestricăciunii v-aţi sculat, gonind credinţa cea făcătoare de stricăciune şi de moarte şi rugându-vă lui Dumnezeu pentru cei ce nădăjduiesc învierea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Acum s-a bucurat firea cea femeiască; acum a încetat întristarea, iar bucuria a înflorit, că Maria a născut Bucuria, pe Mântuitorul şi Domnul.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cel ce ai minunat pe pământ pe sfinţii Tăi, mai înainte de înfricoşătoarea şi a doua Ta venire, prin prea slăvită scularea celor şapte tineri, Hristoase, descoperind învierea ce va să fie, ai arătat celor ce nu credeau în ea, îmbrăcămintea şi trupurile lor nestricate. Iar pe împăratul l-ai înduplecat a grăi: cu adevărat este învierea morţilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri ai Tăi au călcat porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, de a se închina chipului de aur din câmpul Deira şi aruncaţi fiind în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Vase curate şi alese ale lui Hristos s-au arătat tinerii, prin care dogma eresului din Biserică se izgoneşte şi dreapta credinţă străluceşte: că va fi înviere a tot sufletul şi trupul, după cum s-a făcut.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unii care, cu adevărat mai înainte de moarte, aţi fost tari în pătimirea voastră, Sfinţilor tineri, după moarte v-aţi arătat iarăşi vieţuind, împuternicindu-vă cu dumnezeiască mărire ca să încredinţaţi adeverirea învierii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru sufletele şi trupurile cele simţitoare va fi înviere; căci precum nu are fire sufletul a ieşi în lume fără de trup, tot aşa nici trupurile fără suflet, ziceaţi, prea lăudaţilor. Căci sufletul sau se va prea mări, sau se va ruşina.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născând pe Dumnezeu Mântuitorul tuturor, Marie, te-ai făcut îndreptare celor necredincioşi, sprijinire celor rătăciţi, nădejdea celor deznădăjduiţi şi ajutor celor ce cântă: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a coborât...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Rădăcina amărăciunii, a înşelăciunii şi a eresului necredincioşilor, cumplit tăind-o acum dumnezeieştii tineri, plini sunt de roadele dreptei credinţe; căci, fiind în viaţă, au fost îngropaţi cu credinţă şi au înviat.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţii şapte tineri şi purtătorii de chinuri, începătorii efesenilor, dumnezeieşte s-au arătat întărire Bisericii lui Hristos şi a Împărăţiei Lui, pe care cu credinţă îi prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Tari pătimitori ivindu-se tinerii pe pământ şi arătându-se întocmai cu numărul stelelor, făcând călătoria cea nerătăcită a dreptei credinţe, grăiau: pe Tine Te prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Lumina şi învierea vieţii tinerilor în peşteră cu prea mărire de la Dumnezeu s-au dăruit. Şi înviind cei mai înainte morţi, ca şi cei ce erau vii au grăit: mântuieşte, Dumnezeule, pe cei ce cu credinţă Te laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

N-a pierit nimeni, curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, din cei ce aveau spre tine nădejdea dreptei credinţe, fără numai cei ce din zavistie s-au lepădat să se închine chipului tău.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul în toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a coborât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia în răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Comoară tainelor şi descoperirea minunilor celor dumnezeieşti s-a arătat acum învierea sfinţilor; pentru că cei ce de demult cu moartea cea firească trupeşte au murit, fără stricăciune acum au înviat îmbrăcaţi, ca şi cum nu ar fi murit.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cămară a cunoştinţei şi zid tare al credinţei, s-a arătat peştera Sfinţilor tineri, vestind mai înainte învierea tuturor ce va să fie, înviind nu pe Lazăr cel de patru zile mort, ci pe cei morţi din veci.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un număr cinstit cu adevărat s-au arătat tinerii ochi ai Bisericii şi cu credinţa lui Hristos au strălucit mai mult decât piatra lui Zorobabel; duhovniceşte să lăudăm sufletele lor cele dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După Lege pătimind, v-aţi încununat cu cununa muceniciei, şapte Sfinţi tineri; şi v-aţi arătat stâlpi ai înţelepciunii celei dumnezeieşti şi ridicare a dogmelor Ortodoxiei, ca nişte apărători ai Bisericii şi rugători ai celor ce vă laudă pe voi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca uneia care ţi-ai păzit trupul şi sufletul neîntinat pentru Dumnezeu, a iubit Împăratul Hristos frumuseţea ta, Marie prea lăudată şi te-a arătat Maică Întrupării Sale, dându-mi pururea mântuire.

Irmosul: Pe tine, ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, cel ce a Răsărit mai înainte de soare şi care trupeşte la noi a venit şi din coapsele cele fecioreşti în chip de negrăit L-ai Întrupat, Binecuvântată, prea curată de Dumnezeu Născătoare, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cei ce au trecut cu vederea cele lumeşti, ca pe nişte lucruri stricăcioase şi au primit darurile cele nestricăcioase, murind, au rămas fără de stricăciune. Pentru aceasta, după mulţi ani au înviat, îngropând toată necredinţa în înviere a vrăjmaşilor. Pe aceia cu laude astăzi credincioşii lăudându-i, pe Hristos să-L slăvim.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Iubitor de păcate fiind eu, pe tine te rog Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel fără de păcate, care ridică păcatele lumii, cinstită, să miluiască sufletul meu cel mult păcătos şi să curăţească păcatele mele cele multe, căci însuţi eşti curăţire şi izbăvire păcătoşilor şi sprijin credincioşilor.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe Cel Născut din Tatăl cel fără început, Ceea ce Te-a născut mai pe urmă trupeşte, văzându-Te spânzurat pe Cruce, Hristoase, a strigat: vai mie, Prea iubite Iisuse: cum Tu, cel ce eşti Preaslăvit ca un Dumnezeu de îngeri, de bunăvoie eşti răstignit acum de oamenii cei fără de lege? Te laud pe Tine, Îndelung Răbdătorule.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a patra, pomenirea Sfinţilor şapte tineri celor din Efes: Maximilian, Exacustodian, Iamvlin, Martinian, Dionisie, Ioan şi Constantin.

Stih: Cinstesc ceata cea cu numărul de şapte a mucenicilor,
Care a arătat în lume învierea morţilor.
În această lună în a patra zi
Înviaţii din morţi şapte tineri împreună se prea mări.

Aceşti sfinţi au fost în vremea lui Deciu împăratul, fii ai mai marilor cetăţii, toţi erau de credinţa lui Hristos. Şi auzind Deciu pentru dânşii, a poruncit să-i aducă înaintea lui, şi mult silindu-i pe dânşii ca să jertfească deşerţilor dumnezei. Deci văzându-i pe dânşii nesupuşi, s-a dus în altă cetate ca să-şi facă obiceiurile sale, şi după ce se va întoarce să dea asupra lor hotărâre. Iar aceşti sfinţi tineri luând aur şi argint pentru hrana lor, au ieşit din cetate şi au intrat în peştera ce se află în muntele Ohlon, unde au petrecut zile multe rugându-se lui Dumnezeu; iar Iamvlin cel mai tânăr intra în cetate şi le cumpăra lor hrană.

Odinioară mergând el, a văzut pe Deciu intrând în cetate, şi întorcându-se în peşteră a spus fraţilor săi. Şi aşa rugându-se lui Dumnezeu, au adormit cu oarecare străină şi minunată adormire. Deci Deciu împăratul făcând cercare pentru dânşii, şi chemând pe părinţii lor, îi întrebă despre dânşii, şi spunându-i că se află în muntele acela Ohlon. Deciu socotind că sunt ei vii, a trimis de au pus pietre în gura peşterei aceleia; aceasta a fost prin pronia Iubitorului de oameni Dumnezeu.

Apoi împăratul Deciu murind, şi mulţi alţi împăraţi după dânsul schimbându-se până la împăratul Teodosie cel mic. Atuncea scornindu-se un eres cum că nu este înviere, iar împăratul îngrijindu-se despre aceasta şi Dumnezeu binevoind a descoperi tuturor că este învierea morţilor, a deschis peştera, şi a înviat pe aceşti şapte tineri din morţi, de la a căror adormire şi până la înviere au fost trecut trei sute şaptezeci şi doi de ani.

Şi şezând toţi împreună, părându-li-se a fi aseară s-au culcat. Apoi au trimis pe Iamvlin în cetate pentru trebuinţă, cu aur şi cu argint; iar el mergând spre cetate a văzut chipul cinstitei Cruci pe zid pus, şi se miră întru sine, şi intrând în cetate auzea pe mulţi cu numele lui Hristos jurându-se şi gândea întru sine, zicând: Au nu este acesta Efesul ? Şi scoţând banul cel de argint a început a cumpăra pâine, iar cei ce vindeau au vestit antipatului, căci era banul a celor mai vechi împăraţi, şi semnul lui Deciu pe banul acela. Deci mult fiind cercetat, a spus de fraţii săi cei din peşteră. Şi s-a dus episcopul cu antipatul la peşteră, şi au aflat mai întâi în gura peşterei un sicriaş de aramă cu două tăbliţe de plumb, pe care era scrisă muncirea sfinţilor. Apoi intrând în peşteră au aflat pe sfinţi şezând, şi aşa au slăvit pe Dumnezeu. Arătarea acestora a fost în patru zile ale lui august.

Şi trimiţând înştiinţare la Constantinopol, către împăratul Teodosie, cu bucurie a venit împăratul la Efes şi intrând în peşteră, unde erau sfinţii, s-a închinat lor până la pământ, şi sărutând grumazii lor, slăvea pe Iubitorul de oameni Dumnezeu.

Şi mult învăţând pe împăratul credinţa lui Dumnezeu, şi-au dat sfintele lor suflete în mâinile lui Dumnezeu, în octombrie în douăzeci şi două de zile.

Iar cine va voi să ştie istoria despre aceşti şapte tineri mai pe larg, să citească viaţa lor în Mineiul cel mare, adică în vieţile sfinţilor din luna aceasta august, în patru zile.

Cu ale lor sfinte rugăciuni. Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.